

وعلى أية حال فإن الكاتب لم تفتحه فرصة وصف القاهرة عن قرب بعد أن كانت حلما يراود عيونه الشمالية ، وصف شوارعها وميادينها . وصف أرضها وسماها ، زرعها ونيلها وآثارها الشامخة ، وصف رجالها ونساءها وأطفالها ، وصف عاداتها وتقاليدها وأعرافها . وصف ذلك كله ليلا ونهارا ، وكان وصفه لها ليلا أكثر ايجابية من وصفه لها نهارا ، فهو يصف ميدان التحرير عند الظهيرة قائلا :

وعكشيو אחת-עשרה ושמונה דקות ואני לבד על הגשר העילי המוזר הזה, נסחף בין המוני-המוני אנשים ללא פנים, ללא צורת יחיד, בבגדים אירופאיים מישניים-משהו, בגלפיות, בחלוקים, בקרעי בד, כחליפות מהודרות, ריחות שחן ונפט, ברכוס ושמן טיגון באוויר. צפירות עזות של האוטובוסים החגים סביב עמוד השיש ואשכולות-אשכולות של אנשים תלויים כהם. המדרכה מלוהטת כחום, באמצע החורף.

(57)

« والآن فإن الساعة قد بلغت الحادية عشرة وثمانى دقائق ، وأسير بمفردى فوق ذلك الكوبرى العلوى المغربى(*) ، أنجرف بين جماهير غفيرة ، خلف ظهورهم ، لم يكونوا جميعا فى صورة واحدة ، فمنهم من يرتدى ملابس أوروبية قديمة الى حد ما ، ومنهم من يرتدى الجلباب أو العباءات أو الملابس الممزقة ومنهم من يرتدى بزه أنيقة ، ونفير صاخب لعربات الأتوبيس التى تدور حول عمود من المرمر ويتعلق فيها الناس كالعناقيد ، والرصيف ملتهب من الحرارة ، بالرغم من أننا فى منتصف فصل الشتاء » .

وفى مكان آخر يصف شوارع القاهرة المزدحمة نهارا فيقول :

טורים-טורים של מכוניות נעים במהירות על הגשר הגדול. פקק גדול, רעצום שאינו נח לרגע. הכל מנסים לפלס להם דרך במלוא עוצמת המנוע. תוך בלימת חורקות, מימין ומשמאל. כנף מכונית אחת ניגפת בדלתה של מכונית שנייה; דופן שורטת דופן. מכוניות חובטות ומטלטלות זו את זו. הכל ממהרים ודומה - לשם המהירות בלבד הם ממהרים.

(58)

(*) يتصد الكوبرى العلوى فى ميدان التحرير بالقاهرة ..